

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2007. november 20.*

A T-458/05. sz. ügyben,

a **Tegometall International AG** (székhelye: Lengwil-Oberhofen [Svájc], képviseli: H. Timmann ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képvisele: J. Weberndörfer, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

* Az eljárás nyelve: német.

a **Wuppermann AG** (székhelye: Leverkusen [Németország], képviseli kezdetben: H. Huisken, később: I. Friedhoff ügyvédek)

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2005. november 16-án helyesbített, 2005. október 21-én a Wuppermann AG és a Tegometall International AG közötti törlési eljárás ügyében hozott határozata (R 1063/2004-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, F. Dehousse és D. Šváby bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. december 30-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. április 5-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. április 12-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2007. február 13-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1999. július 2-án a Tegometall International AG a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1993., L 11.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi szóvédjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a TEK szómegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 6. és 20. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek ezen osztályok esetében az alábbi leírásnak felelnek meg:
  - 6. áruosztály: „Állványok és polcelemek, különösen állványra való akasztós kosarak, valamennyi nevezett áru fémből”;

– 20. áruosztály: „Állványok és polcelemek, különösen állványra való akasztós kosarak”.

- 4 2001. május 18-án a TEK védjegyet közösségi védjegyként lajstromozták.
- 5 2003. július 23-án a Wuppermann AG a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján kérelmezte a TEK közösségi védjegy törlését arra hivatkozva, hogy a lajstromozás az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és g) pontjában előírt feltétlen kizáró okokba ütközik.
- 6 2004. február 3-án a felperes kérelmet nyújtott be a 20. áruosztályba tartozó áruk jegyzékének a korlátozása iránt, amelynek a törlési osztály helyt adott. A korlátozást követően a 20. áruosztályba tartozó áruk a TEK védjegy tekintetében a következők lettek:

„Állványok és polcelemek, különösen állványra való akasztós kosarak, valamennyi nevezett áru nem fából.”

- 7 A 2004. szeptember 20-i határozatával a törlési osztály elutasította a beavatkozó törlés iránti kérelmét, és a beavatkozót a költségek viselésére kötelezte, megállapítva, hogy a lajstromozásnak a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és g) pontjában foglalt feltétlen kizáró okai nem alkalmazandók a jelen ügyben.

- 8 2004. november 16-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be a törlési osztály határozatával szemben (R 1063/2004-2. sz. ügy) arra hivatkozva, hogy a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 7. cikke (1) bekezdése b), c) és g) pontjának együttes rendelkezéseiben előírt törlési okok mindegyike megvalósult.
- 9 A második fellebbezési tanács 2005. november 16-i határozattal kiigazított, 2005. október 21-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) helyt adott a beavatkozó fellebbezésének és hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát, valamint elrendelte a védjegy törlését azon az alapon, hogy a védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében leíró jellegű és nem rendelkezik ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett megkülönböztető képességgel.
- 10 Először is a második fellebbezési tanács lényegében megállapította, hogy mivel a „tek” kifejezés olaszul és franciául teakfának felel meg, és hogy megállapítható, hogy állványok és polcelemek készülnek teakfából, és nem kizárt, hogy a fémből és műanyagból készült állványok és polcelemek utánozhatják a teakfát, a fémből és műanyagból készült állványok és polcelemek esetében használt „tek” kifejezés „a teakfa megjelenésének, kinézetének és – a jelen esetben – más minőségi szempontjainak a leírására” szolgál. Ebből az következik tehát, hogy a TEK védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében kizárólag leíró jellegű megjelölés, amelynek a versenytársak számára is rendelkezésre kell állnia. Másodsor is a fellebbezési tanács megállapította, hogy mivel a „tek” szó nem alkalmas a bejelentett árukat származásuk alapján megkülönböztetni, a védjegy lajstromozását a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett megkülönböztető képesség hiánya miatt is el kell utasítani. Ezzel szemben úgy vélte, hogy nem kell megvizsgálnia azt, hogy a szóban forgó védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése g) pontjának értelmében alkalmas-e a fogyasztók megtévesztésére.

11 2005. december 29-én a felperes az OHIM-nak címzett levelében közölte, hogy a TEK védjegy által érintett áruk jegyzékét a következőkre korlátozta:

- 6. áruosztály: „Állványok és polcelemek, különösen állványra való akasztós kosarak, valamennyi nevezett áru fautánzatnak nem minősülő fémből”;

- 20. áruosztály: „Állványok és polcelemek, különösen állványra való akasztós kosarak, egyik nevezett áru sem fából, sem fautánzattól”.

A felek kérelmei

12 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- változtassa meg a megtámadott határozatot;

- utasítsa el a TEK közösségi szóvédjegy törlése iránti kérelmet;

- másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, és utalja vissza az ügyet az OHIM elé újbóli tárgyalásra;

- a beavatkozót kötelezze a törlési eljárásban, valamint az OHIM és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

13 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

14 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a keresetet.

A jogkérdésről

A jogvita tárgyáról

A felek érvei

15 A felperes azt állítja, hogy a lajstromozás iránti kérelmének a 6. és 20. áruosztályba tartozó áruk nem fautánzatú árukra történő 2005. december 29-i korlátozását

az Elsőfokú Bíróságnak figyelembe kell vennie, mivel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-ának második albekezdése értelmében vett olyan új elemről van szó, amely azután merült csak fel, hogy a fellebbezési tanács meghozta határozatát. A 40/94 rendelet 74. cikke (2) bekezdésének és az eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-ának együttes rendelkezéseiből a contrario következik, hogy a törlési eljárás keretében alapvetően fel lehet hozni új jogalapokat (az Elsőfokú Bíróság T-222/02. sz., HERON Robotunits kontra OHIM ügyben (ROBOTUNITS) 2003. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4995. o.] 50. és azt követő pontjai).

- 16 A tárgyaláson a felperes kijelentette, hogy az e korlátozás iránti kérelmet a keresetlevél benyújtásával egyidejűleg terjesztette elő, és hogy azt az OHIM nyilvántartásba vette. A felperes azzal is érvel, hogy a Bíróság Koninklijke KPN Nederland ügyben 2004. február 12-én hozott ítélete (C-363/99. sz., EBHT 2004., I-1619. o.) nem releváns a jelen ügyben, mivel a Nizzai Megállapodás által meghatározott osztályozás negatív korlátozásairól rendelkezik.
- 17 Az OHIM azzal érvel, hogy a felperesnek a faultánzatú termékekre vonatkozó lemondási nyilatkozatát nem lehet figyelembe venni, mivel az a jogvita tárgyának az eljárási szabályzat 135. cikke 4. §-ának értelmében vett szabálytalan módosítását jelenti (az Elsőfokú Bíróság T-164/03. sz., Ampafrance kontra OHIM – Johnson & Johnson (monBeBé) ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1401. o.] 21. pontja).
- 18 Az OHIM továbbá megállapította, hogy a törlési osztály tévesen engedélyezte az árujegyzék 2004. február 3-i korlátozását, mivel egy ilyen korlátozás az ítélkezési gyakorlatra tekintettel szabálytalan (a fent hivatkozott Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítélet 114. és 115. pontja). Mindazonáltal, az OHIM szerint, még ha a fellebbezési tanács figyelembe is vette ezt a korlátozást, helyesen vélte úgy, hogy alkalmazandók a törlést érintő szóban forgó rendelkezések.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 19 Amint azt a 40/94 rendelet 63. cikkének (2) bekezdése előírja, az Elsőfokú Bíróság az OHIM fellebbezési tanácsának határozatát kizárólag „hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, a Szerződés vagy a [40/94] rendelet, illetve ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre” hivatkozva helyezheti hatályon kívül vagy változtathatja meg. Az említett rendelet 74. cikkének alkalmazásával a jogszerűség e vizsgálatát a jogvita – a fellebbezési tanács előtt előadott – ténybeli és jogi hátterének alapján kell lefolytatni (az Elsőfokú Bíróság T-57/03. sz., SPAG kontra OHIM – Dann et Backer (HOOLIGAN) ügyben 2005. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-287. o.] 17. pontja; a T-320/03. sz. Citicorp kontra OHIM (LIVE RICHLY) ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-3411. o.] 16. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-366/05. sz., Anheuser-Busch kontra OHIM – Budějovický Budvar (BUDWEISER) ügyben 2006. november 15-én hozott végzésének [EBHT 2006., II-89. o.] 27. pontja).
- 20 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a kereset tárgyát képező határozatot csakis akkor helyezheti hatályon kívül vagy változtathatja meg, ha meghozatala pillanatában a hatályon kívül helyezés vagy megváltoztatás okainak egyikét hordozza. Az Elsőfokú Bíróság ugyanakkor nem helyezheti hatályon kívül vagy változtathatja meg ugyan-ezen határozatot olyan ok folytán, amely a határozat kihirdetését követően merült fel (a Bíróság C-416/04. P. sz., Sunrider kontra OHIM ügyben 2006. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-4237. o.] 55. pontja).
- 21 Továbbá a 40/94 rendelet 26. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján „a közösségi védjegybejelentésnek tartalmaznia kell [...] az áruk és szolgáltatások jegyzékét, amelyekre a lajstromozást kérik”.

- 22 A 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a] bejelentő a közösségi védjegybejelentést bármikor visszavonhatja, illetve az abban szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja.”
- 23 A jelen ügyben megállapítható, hogy a felperes közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmében szereplő árukat a megtámadott határozat elfogadása után korlátozta. Így bárhogy is dönt az OHIM, ez a kérelem nem érintheti a megtámadott határozat jogszerűségét, az egyetlen dolgot, amelyet az Elsőfokú Bíróság előtt vitatnak (lásd e tekintetben a fenti hivatkozott BUDWEISER ügyben hozott végzés 40–48. pontját).
- 24 Ugyan meg kell jegyezni, hogy a több áruva vonatkozó közösségi lajstromozás iránti kérelemmel kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a bejelentő által az előtte folyó eljárásban, és így a fellebbezési tanács határozatát követően benyújtott nyilatkozatot, miszerint a kérelmét csak néhány, eredeti kérelmében szereplő áru tekintetében vonta vissza, vagy olyan nyilatkozatnak értelmezte, amely alapján a bejelentő a megtámadott határozatot csak a kérelmezett áruk fennmaradó része tekintetében vitatta (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-289/02. sz., Telepharmacy Solutions kontra OHIM (TELEPHARMACY SOLUTIONS) ügyben 2004. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2851. o.] 13. és 14. pontját), vagy – ha ilyen nyilatkozatot az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő eljárás késői szakaszában tesznek – egy részleges elállásnak értelmezte (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-194/01. sz., Unilever kontra OHIM [Tojásdad tableta] ügyben 2003. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-383. o.] 13–17. pontját).
- 25 Azonban ha a közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelemben szereplő árujegyzék korlátozásával a védjegy bejelentőjének nem az a célja, hogy egy vagy több árut kivonjon az árujegyzékből, hanem hogy egy jellemzőt, például az e jegyzékben szereplő valamennyi áru rendeltetését, megváltoztasson, nem lehet kizárni, hogy e változtatásnak hatása lehet a közösségi védjegynek az OHIM fórumai által a közigazgatási eljárás során végzett vizsgálatára. Ilyen körülmények között e módosításnak az Elsőfokú Bíróság előtti eljárási szakaszban történő elfogadása egyenértékű a jogvita tárgyának az eljárás további részében történő, az eljárási szabályzat 135. cikke

4. §-ában tiltott megváltoztatásával. Így egy ilyen korlátozást az Elsőfokú Bíróság nem vehet figyelembe a kereset megalapozottságának vizsgálatakor (lásd e tekintetben a fent hivatkozott monBÉBé ügyben hozott ítélet 20–22. pontját).

26 Fontos tehát meghatározni, hogy a keresetlevélben a szóban forgó védjeggyel érintett áruk felperes általi, 2005. december 29-i korlátozására történő hivatkozás értelmezhető-e úgy, mint a felperes arra vonatkozó nyilatkozata, hogy a megtámadott határozatot csak a megváltoztatott jegyzékben szereplő áruk tekintetében vitatja.

27 Nem ez a helyzet. Ezzel a korlátozással a felperes nem az árujegyzékben szereplő azon árukból vont ki néhányat, amelyek esetében a szóban forgó védjegy lajstromozását kérelmezték, hanem az ebben az árujegyzékben szereplő valamennyi áru jellemzőjét változtatta meg azáltal, hogy pontosította, hogy azok nem készülhetnek „fautánzából”. Azonban – amint a fenti 11. és 25. pontban is megjegyezte – az Elsőfokú Bíróság egy ilyen korlátozást nem vehet figyelembe, mivel az megváltoztatja a jogvita tárgyát.

28 Helyénvaló tehát megállapítani, hogy a jelen kereset keretében azokat az árukat kell figyelembe venni, amelyeket a felperes eredeti védjegybejelentésében szereplő, 2004. február 3-án módosított árujegyzéke tartalmaz (lásd a fenti 3. és 6. pontot).

29 Ami az OHIM által felhozott azon érvet illeti, miszerint a törlési osztály tévesen engedélyezte a nem fából készült áruk korlátozására vonatkozó, 2004. február 3-án benyújtott kérelmet, meg kell jegyezni, hogy – feltéve, hogy ez az érv elfogadható – az áruk ilyen korlátozásának, amint azt az OHIM megjegyzi, nincs következménye

a fellebbezési tanács által a szóban forgó védjegy leíró jellegére és megkülönböztető képességére vonatkozóan végzett elemzésre. Egy ilyen érvet el kell tehát vetni, mivel irreleváns a jelen jogvita megoldása szempontjából.

A ténykérdésről

30 Keresete alátámasztásául a felperes négy, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c), b) és g) pontjának, illetve 73. cikke második mondatának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

31 Először is meg kell vizsgálni a 40/94 rendelet 73. cikke második mondatának megsértésére alapított negyedik jogalapot.

A 40/94 rendelet 73. cikke második mondatának megsértésére alapított jogalapról

– A felek érvei

32 A felperes azt állítja, hogy az egész közigazgatási törlési eljárás alatt nem tudott arról a kérdésről nyilatkozni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára alapított feltétlen kizáró ok annak a ténynek köszönhető-e, hogy a szóban forgó védjegy által felidézett „teakfa” jelentés ennek a fának az utánszatából készült áruk

leírására szolgálhatott. Mivel nem volt szóbeli szakasz, a felperes azon a véleményen van, hogy egyszer sem volt alkalma a fellebbezési tanács által először csak ez utóbbinak a határozatában megfogalmazott észrevételekkel kapcsolatban állást foglalnia.

33 E tekintetben megjegyzi, hogy a beavatkozó a fellebbezési tanács előtt a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szabályozott feltétlen kizáró okokat csak azzal indokolta, hogy a szóban forgó védjegy utalhat a „technológia” vagy a „technika” kifejezésekre. Megjegyzi továbbá, hogy a beavatkozó kizárólag a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szabályozott kizáró okra hivatkozott annak alátámasztására, hogy a TEK szóvédjegy megtevesztheti a francia és az olasz nyelvű közönséget azáltal, hogy azt sejteti, hogy a felperes áruí utánozhatják a teakfát.

34 Emlékeztet, hogy sérült a meghallgatáshoz való jogra vonatkozó elv, mivel a védjegy jogosultjának nem volt alkalma véleményt nyilvánítania a fellebbezési tanács által hivatalból alkalmazott feltétlen kizáró okok alkalmazásáról (az Elsőfokú Bíróság T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM (EUROCOOL) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-663. o.] 21. pontja).

35 Megállapítja továbbá, hogy megfosztották azon lehetőségtől, hogy véleményt nyilvánítson a fellebbezési tanács érvelésével és különösen azzal a lehetőséggel kapcsolatban, hogy a lajstromozás iránti kérelemben szereplő áruk jegyzékét tovább korlátozza.

- 36 Az OHIM ellenben azt állítja, hogy a felperes állításaival ellentétben nem sérült a meghallgatáshoz való jog elve.
- 37 Megállapítja egyrészt, hogy a beavatkozó keresetét kifejezetten a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és g) pontjában említett valamennyi törlési okra alapította. Másrészt, még ha a beavatkozó a teakfa-utánzatra nem is a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjára, hanem az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjára vonatkozó érvelésében hivatkozott, vitathatatlanul a teakfa-utánzat fennállásának a ténye lett a jogvita tárgya.
- 38 Véleménye szerint tehát a felperest nem csak az összes törlési okról, hanem azon összes tényről is tájékoztatták, amelyet a fellebbezési tanács a határozatában figyelembe vett.
- 39 Az OHIM emlékeztet, hogy a feltétlen kizáró okok mindig mérlegelés tárgyát képezik, legalábbis az árujegyzékben említett minden olyan terméktípus tekintetében, amelyek a piacon vannak. Megállapítja, hogy ezen elv alapján a fellebbezési tanács köteles volt figyelembe venni a fűtőanyagok vitathatatlan fennállását minden törlési ok megvitatása során, ideértve a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában szabályozott okokat is.
- 40 Végül hozzáteszi, hogy a fellebbezési tanácsnak nem kell olyan határozattervezetet a feleknek észrevételezésre benyújtani, amely valamennyi releváns megállapítást és jogi érvet tartalmazza.

41 A beavatkozó azt állítja, hogy a felperes állást foglalhatott volna a lajstromozásnak a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szabályozott, abból a tényből fakadó kizárási okával kapcsolatban, hogy a termékei utánozhatják a teakfát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

42 Bevezetéképpen emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 73. cikkének második mondata szerint a határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.

43 E rendelkezésnek megfelelően az OHIM fellebbezési tanácsának határozata csakis olyan ténybeli vagy jogi elemeken alapulhat, amelyekre a felek előterjeszthették észrevételeiket (a Bíróság C-447/02. P. sz., KWS Saat kontra OHIM ügyben 2004. október 21-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-10107. o.] 42. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-242/02. sz., Sunrider kontra OHIM (TOP) ügyben 2005. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2793. o.] 59. pontja).

44 Ez a rendelkezés a közösségi védjegyjogban a védelemhez való jog biztosításának általános elvét fejezi ki (a fent hivatkozott LIVE RICHLIY ügyben hozott ítélet 21. pontja). A közösségi jog ezen általános elvénél fogva a hatósági határozatok azon címzettjeinek, akiknek az érdekeit a határozat érzékelhetően érinti, lehetőséget kell adni arra, hogy megfelelően kifejhessék álláspontjukat (a Bíróság C-17/74. sz., Transocean Marine Paint kontra Bizottság ügyben 1974. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 1974., 1063. o.] 15. pontja és a fent hivatkozott LIVE RICHLIY ügyben hozott ítélet 22. pontja).

45 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat szerint, bár a 40/94 rendelet 73. cikkének második mondatában foglalt meghallgatáshoz való jog kiterjed minden ténybeli vagy jogi helyzetre, valamint a döntés alapjául szolgáló bizonyítékokra, nem vonatkozik azonban a hatóság által elfogadni kívánt végleges álláspontra (az Elsőfokú Bíróság T-303/03. sz., Lidl Stiftung kontra OHIM – REWE-Zentral (Salvita) ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1917. o.] 62. pontja és a T-388/04. sz., Kachakil Amar kontra OHIM (Háromszögben végződő hosszanti sáv) ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-35. o.] 20. pontja). Így a fellebbezési tanács nem köteles a felperest meghallgatni a végleges álláspontjának részét képező ténybeli mérlegelésről.

46 A jelen ügyben a felperes azt állítja, hogy az egész közigazgatási törlési eljárás alatt nem tudott arról a pontról nyilatkozni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjára alapított feltétlen kizáró ok annak a ténynek köszönhető-e, hogy a szóban forgó védjegy által felidézett „teakfa” jelentés érvényes lehet-e a fautánzatokra.

47 Azonban először is meg kell állapítani, hogy a védjegy törlési osztály előtti vizsgálatának szakaszától kezdve vita folyt arról, hogy vajon a védjegy a „teakfa” jelentésre tekintettel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében leíró jellegű-e.

48 A beavatkozó a szóban forgó közösségi védjegy törlése iránti kérelmét ugyanis a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 7. cikke (1) bekezdése b), c) és g) pontjának együttes rendelkezéseire alapította, megjegyezve többek között azt, hogy a lajstromozott TEK szóvédjegy a teakfából álló áruk minőségének megjelölésére szolgáló jelzésnek minősül. A törlés iránti kérelemről tájékoztatták a felperest, aki ezt követően lemondott a szóban forgó védjeggyel érintett, 20. áruosztályban szereplő áruk leírásában foglalt következő árukról: „állványok és polcelemek, fából.”

- 49 Ilyen körülmények között állapította meg a törlési osztály, hogy a fából készült állványoknak és polcelemeknek a közösségi védjeggyel érintett árujegyzékből való kizárását követően a TEK védjegyet nem lehet többé a termék minőségének megjelölésére szolgáló jelzésnek tekinteni.
- 50 Másodszor is meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem hagyta jóvá a törlési osztály következtetését. A fellebbezési tanács ugyanis megállapította, hogy bár kétségtelenül igaz, hogy a közösségi védjegy jogosultja az árujegyzékből kizárta a fából készült árukat, ez nem jelenti azt, hogy a fémből vagy műanyagból készült állványok nem tűnhetnek teakfa-bútoroknak. Megállapította, hogy „a »tek« kifejezés használata a fémből vagy műanyagból készült állványokkal kapcsolatban ennek következtében a teakfa megjelenésének, kinézetének, és – a jelen esetben – más minőségi szempontjainak a leírására szolgál”.
- 51 Annak megállapításával, hogy a fából készült áruk kizárása nem elegendő ahhoz, hogy a védjegy leíró jellege kizárható legyen, mivel az áruk, amelyek esetében a védjegyet lajstromozták, teakfának tűnhetnek, a fellebbezési tanács ugyanabban a jogi – a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja – és ténybeli keretben mozgott, mint a törlési osztály.
- 52 Harmadszor meg kell jegyezni, hogy ugyan a fellebbezési tanács a törlési osztályétól eltérő következtetésre jut, a fellebbezési tanács a beavatkozó által az előtte felhozott azon érve hivatkozik, miszerint a szóban forgó védjegy a francia és az olasz nyelvű közönségben azt az illúziót kelti, hogy valamely termék a teakfa keménységével, súlyával és állóképességével rendelkezik, mivel az állványokat és polcelemeket teakfa helyett egyre inkább olyan más anyagokból készítik, amelyeket olajoznak, pácolnak, lakkoznak vagy fóliával fednek be a teakfa-hatás elérése érdekében. Márpedig a beavatkozóknak ez az érve nyilvánvalóvá teszi azt a tényt, hogy nincs kizárva, hogy a szóban forgó áruk továbbra is a teakfa minőségére és jellemzőire emlékeztetnek.

- 53 Ugyan arra a tényre – amint a felperes is állítja anélkül, hogy az OHIM azt vitatná –, hogy az állványok és polcelemek utánozhatják a teakfát, a beavatkozó a fellebbezési tanács előtt csak a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjára és nem a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára alapított kizárási ok keretében hivatkozott. Azonban a felperes az eljárás során véleményt nyilváníthatott azzal a ténnyel kapcsolatban, amelyre a fellebbezési tanács érvelését alapította.
- 54 Meg kell állapítani ugyanis, hogy a teakfa-utánzat igazi teakfának tűnik. Az állványokhoz és polcelemekhez hasonló áruk teakfa-kinézete függetlenül attól, hogy igazi teakfából vagy teakfa-utánzatból, vagyis nem fából készültek, kétségtelenül egyforma.
- 55 Azonban meg kell állapítani, hogy a törlési eljárás során a felperes kifejtette, vagy kifejtette volna véleményét azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy a lajstromozott szóvédjegy a teakfa megjelenésére utalhat-e. A felperesnek volt alkalma nyilatkozni a lajstromozásnak a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szabályozott, a beavatkozó által a törlés iránti kérelmében előterjesztett kizárási okával kapcsolatban, miszerint a lajstromozott TEK szóvédjegy a teakfát tartalmazó áruk minőségének a leírására szolgáló megjelölésnek minősül, valamint a törlési osztály azon megállapításával kapcsolatban, miszerint a szótár alapján a francia és olasz nyelvben a „tek” szó valóban a teakfa leírására szolgál (lásd a törlési osztály határozatának 10. pontját).
- 56 Ilyen körülmények között a fellebbezési tanács nem sértette meg a felperesre tekintettel a védelemhez való jogot, mivel ez utóbbi nyilatkozhatott minden olyan jogi és ténybeli elemről, amelyekre a fellebbezési tanács a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának keretében a határozatát alapította.

57 Ezt a megállapítást a felperes többi érve sem vonja kétségbe.

58 A felperes állításával szemben a jelen ügy körülményei különböznek a fent hivatkozott EUROCOOL ügyben hozott ítélet körülményeitől. Abban az ügyben ugyanis a fellebbezési tanács hivatalból állapított meg új feltétlen kizáró okot anélkül, hogy a bejelentőnek lehetőséget biztosított volna, hogy annak alkalmazásával kapcsolatban nyilatkozzon. Ezzel szemben a jelen ügyben a fellebbezési tanács minden feltétlen kizáró okot mérlegelt, különösen a törlési osztály által vizsgált, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjára alapított feltétlen kizáró okot. A fellebbezési tanács az érvelését az áruk összes, fautánzat tulajdonságát is magában foglaló jellemzőjére alapította, amelyek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazási körébe tartozó kritériumok.

59 Ráadásul kevésbé fontos, hogy a beavatkozó a fautánzatra vonatkozó ezen érvet a fellebbezési tanács által megállapított feltétlen kizáró októl eltérő feltétlen kizáró ok keretében adta elő. Emlékeztetni kell ugyanis, hogy az ítélezési gyakorlat alapján a tényállás értékelése magának a határozatnak a része, és a meghallgatáshoz való jog nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végső állásfoglalásra. Ilyen körülmények között a fellebbezési tanácsnak nem kell meghallgatnia a felperest olyan ténybeli elemek értékelésével kapcsolatban, amelyekre döntése alapján a határozatot alapítja (lásd e tekintetben a fenti 62. pontban hivatkozott Salvita ügyben hozott ítélet 20. pontját).

60 Ebből következik, hogy ezen indokok összességére tekintettel a 40/94 rendelet 73. cikke második mondatának megsértésére alapított negyedik jogalapot, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított jogalapról

– A felek érvei

- 61 A felperes kifogásolja, hogy a bejelentett védjegyet a szóban forgó áruk tekintetében leíró jellegűnek lehet minősíteni.
- 62 Először is azzal érvel, hogy a szokásosan tájékozott, figyelmes és körültekintő fogyasztó a „tek” szót nem érti a megjelölt áruk leíró jellegének, mivel a védjegyet nem fából készült áruk tekintetében lajstromozták, és az említett áruk se teakfának, se teakfa-utánezatnak nem néznek ki.
- 63 A felperes szerint a fától eltérő anyagból készült állványokkal és polcelemekkel kapcsolatban a szokásosan tájékozott, figyelmes és körültekintő fogyasztó a „tek” kifejezést nem érti teakfának, és különösen a TEK védjegyet valószínűleg a Tegometall társaság megnevezése első két betűjének tekinti.
- 64 A tárgyaláson a felperes hozzátette, hogy ha a „tek” szó „teakfa” értelemben ténylegesen szerepel is a szótárban, azt csak ritkán használják.

- 65 Azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy a „tek” kifejezés a teakfa sötétbarna színére utal, a felperes azzal érvel, hogy a beavatkozó ezen érvet késedelmesen hozta fel, és abból mindenesetre nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a jelen ügyben a teck színű áruk esetlegesen teakfából készültek. Továbbá a színszótár a „teak” angol kifejezést használja a „tek” kifejezés helyett, az angol nyelvű közönség azonban nem érintett a jelen ügyben.
- 66 A felperes hozzáteszi, hogy ahhoz, hogy az érintett közönség a TEK védjegyet azon áruk leíró jellegének értse, amelyek nem fából készültek, a szót olyan összefüggésben kell használnia, amely egyértelműen utal valamely leíró jelentésre. Ez a helyzet valamely másik tárgy felületére ragasztott fóliával, amely a teakfa színére, szerkezetére és erezetére emlékeztet kizárólag azzal a céllal, hogy a szóban forgó áruknak teakfa kinézetet kölcsönözzön. Márpedig a lajstromozási iránti kérelmével érintett árukat nem azzal az egyedi céllal kínálják, hogy a teakfát utánozzák.
- 67 E tekintetben a felperes azzal érvel, hogy valamely védjegy lajstromozhatóságának az értékelése esetében nem az a döntő kritérium, hogy meghatározott körülmények között a védjegyet a közönség leíró jellegűnek érzékelheti-e, hanem annak a vizsgálata, hogy a védjegynek lehet-e önmagában, függetlenül azoktól a körülményektől, amelyekben azt esetlegesen használják, tisztán leíró szerepe a lajstromozással érintett termékek esetében (az Elsőfokú Bíróság T-356/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM (CARCARD) ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1963. o.] 46. pontja és T-360/00. sz., Dart Industries kontra OHIM (UltraPlus) ügyben 2002. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3867. o.] 52. pontja).
- 68 Másodszor a felperes azt állítja, hogy a közönség által rövidítésként érzékelt, és mint olyan, betűszóként kiejtett „tech” szót nem lehet összekapcsolni a betűk összetételeként érzékelt, és a „t”, „e” és „k” betűket egymás után külön-külön kiejtve képzett TEK szómegjelöléssel.

- 69 Úgy véli, hogy valamely védjegy lajstromozhatóságának a megítéléséhez azt kell tudni, hogy a jogvita tárgyát képező megjelölés lajstromozható-e, és nem kell vizsgálni, hogy az egymásra hasonlító megjelölések lajstromozhatók-e. Így még ha a kiejtés azonos is, a megjelölések írásmódja közötti eltérés miatt azok lajstromozhatóságának az értékelése különböző lehet.
- 70 A felperes szerint, még ha a TEK szómegjelölésnek a „technológia” vagy a „technika” rövidítését tulajdonítjuk is, nem tekinthetjük úgy, hogy az említett védjegy leírhatja a lajstromozás tárgyát képező áruk jellemzőit. A „technológia” vagy a „technika” kifejezésnek az állványokkal és polcelemekkel kapcsolatban ugyanis nincs meghatározott vagy egyértelmű leíró jelentése, és nem írja le e termékek pontos jellemzőit.
- 71 A felperes továbbá azzal érvel, hogy ugyan valamely állvány egyes elemei rendelkezhetnek technikai jellemzőkkel, és ezen az alapon képezhetik valamely szabadalom tárgyát, azonban abból nem vonható le az a következtetés, hogy a közönség úgy tekinti, hogy az ilyen áruk természetüknél fogva technikai jellemzőkkel bírnak.
- 72 Az OHIM megállapítja, hogy franciául és olaszul a „tek” kifejezés teakfát jelent, és hogy az állványok és polcelemek készülhetnek teakfából. Véleménye szerint vitathatatlan, hogy a közönség a „tek” szót a teakfa leírásának érti, legalábbis azokban az esetekben, amikor valamely tárgy felülete a teakfának megfelelő színre, struktúrára és felépítésre emlékeztet.
- 73 Azt állítja, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a védjegy leíró jellegének az elemzésekor csak a védjegy árjegyzéke a mérvadó, és ha valamely megjelölés egy meghatározott kategóriában foglalt áruknak csak egy része tekintetében leíró jellegű, akkor a védjegy nem lajstromozható magára az árukategóriára vonatkozóan (az Elsőfokú Bíróság T-322/03. sz., Telefon & Buch kontra OHIM – Herold Business Data [WEISSE SEITEN] ügyben 2006. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-835. o.] 83. pontja).

- 74 A beavatkozó az OHIM-hoz hasonlóan azt állítja, hogy a TEK védjegy leíró jellegű a szóban forgó áruk tekintetében. Véleménye szerint a „teak” barna árnyalatú szín vagy teakfabarna, amely mint olyan szerepel a Maerz és Paul féle színszótárban. Így ha a szín dolgok, a jelen ügyben állványok külső megjelenésének szokásos megjelölése, nincs kizárva, hogy az érintett olasz és francia nyelvű közönség a TEK védjegyet minőségmegjelölésnek érti.
- 75 Azzal érvel, hogy a TEK védjegy a lajstормozás tárgyát képező áruk tekintetében tisztán leíró jellegű azoktól a körülményektől függetlenül, amelyben esetlegesen használják. Feltéve, hogy az áruknak a nem fautánzat árukra történő korlátozását figyelembe veszik, azt állítja, hogy a megjelölés és az áruk közötti leíró jellegű kapcsolatot nem lehet ugyanakkor kizárni, mivel a „tek” kifejezés azon érintett áruk színét írja le, amelyek nem fából vagy fautánzataból vannak.
- 76 Megállapítja, hogy a „tek” kifejezést a fogyasztók többsége a „technika” szó rövidítéseként értelmezi. E tekintetben a beavatkozó megjegyzi, hogy a United Kingdom Intellectual Property Office (az Egyesült Királyság Szabadalmi Hivatala) védjegyzostályának ellenőrzésre vonatkozó iránymutatásai szerint a „tek” és „tec” megjelölések egyenértékűnek tekintendők, és nem elfogadottak a nem technikai áruk esetében, valamint hogy a fellebbezési tanács elutasította a CYBERTEK szóvédjegy lajstromozását, mivel az átlagfogyasztó a „tek” fogalmat összekapcsolhatja a „technika” vagy „technológia” szóval (lásd a 2004. december 15-i R 826/2004-1. sz. határozatot [CYBERTEK]).

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 77 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja kizárja, hogy ilyen jeleket vagy megjelöléseket védjegyként lajstromozzanak,

és ezáltal egyetlen vállalkozás számára fenntartsanak. Ez a rendelkezés tehát azt a közérdekű célt szolgálja, hogy az ilyen jeleket vagy megjelöléseket bárki szabadon használhassa (az Elsőfokú Bíróság T-348/02. sz., Quick kontra OHIM (Quick) ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5071. o.] 27. pontja; lásd továbbá értelmesszerűen a Bíróság C-108/97. sz. és C-109/97. sz., Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekben 1999. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-2779. o.] 25. pontját).

78 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett megjelölések ezenkívül nem képesek betölteni a védjegy alapvető rendeltetését, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi eredetének azonosítását, lehetővé téve ily módon az adott védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy későbbi vásárlás alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt válassza, míg mást válasszon, amennyiben a védjegyről negatív tapasztalatot szerzett (lásd a fent hivatkozott Quick ügyben hozott ítélet 28. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

79 Azok a jelek vagy megjelölések esnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá, amelyek a releváns fogyasztói kör szempontjából szokásos nyelvhasználatban közvetlenül vagy lényeges jellemzőjére utalással megjelöli azt az árut vagy szolgáltatást, amelyek tekintetében a lajstromozást kérték (a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 39. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-19/04. sz., Metso Paper Automation kontra OHIM (PAPERLAB) ügyben 2005. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2383. o.] 24. pontja).

80 Ebből következik, hogy ahhoz, hogy valamely megjelölés az e rendelkezésben foglalt tilalom alá essen, az szükséges, hogy kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot mutasson a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal, oly módon, hogy az érintett közönség azonnal, bármiféle további gondolkodás nélkül észlelje a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások, vagy azok jellemzői valamelyikének leírását (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-311/02. sz., Lissotschenko és Hentze kontra OHIM (LIMO) ügyben 2004. július 20-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2957. o.] 30. pontját és a fent hivatkozott PAPERLAB ügyben hozott ítélet 25. pontját).

- 81 Következésképpen valamely megjelölés leíró jellegét egyrészt az érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében, másrészt pedig annak figyelembevételével kell értékelni, hogy hogyan érzékeli a célzott vásárlóközönség, amely az ezen áruk és szolgáltatások fogyasztóiból áll (az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott CARCARD ügyben hozott ítéletének 25. pontja és a T-367/02–T-369/02. sz., Wieland-Werke/OHIM (SnTEM, SnPUR, SnMIX) egyesített ügyekben 2005. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-47. o.] 17. pontja).
- 82 A jelen ügyben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a jelen kereset csak a következő, védjegybejelentéssel érintett árukra vonatkozik: a 6. áruosztályba tartozó állványok és polcelemek, különösen állványra való akasztós kosarak, valamennyi nevezett áru fémből, és a 20. áruosztályba tartozó, nem fából készült fent említett áruk. A 19–29. pontban bemutatottaknak megfelelően az Elsőfokú Bíróság ugyanis nem veheti figyelembe a védjegy lajstromozása iránti kérelmében szereplő áruknak a nem fautánzat árukra történő, a megtámadott határozatot követően benyújtott korlátozását.
- 83 A célközönség a szokásos mértékben tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztókból áll (az Elsőfokú Bíróság T-219/00. sz., Ellos kontra OHIM (ELLOS) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-753. o.] 30. pontja; lásd továbbá értelemszerűen a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontját). Tekintettel a szóban forgó áruk jellegére (állványok, polcelemek és állványra való akasztós kosarak), azokat általános fogyasztásra szánják. Továbbá a „tek” kifejezés értelmezését a francia és olasz nyelvű fogyasztókra tekintettel kell értékelni, mivel az érintett szó a francia és az olasz nyelvben használatos kifejezés.
- 84 Ilyen feltételek között meg kell határozni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétlen kizáró ok alkalmazásának keretében az érintett közönség szempontjából van-e kellően közvetlen és konkrét összefüggés a TEK védjegy és a fellebbezési tanács által elemzett árukhoz hasonló, a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk között.

- 85 Ami a TEK szóvédjegy jelentését illeti, először is meg kell jegyezni, hogy a felperes a fellebbezési tanács előtt nem vitatta a törlési osztály határozatának 10. pontjában említett azon következtetését, miszerint a benyújtott szótárkivonatok alapján a „tek” szó franciául és olaszul valóban a teakfa leírására szolgál. A felperes érvelése ugyanis lényegében annak a megállapítására szorítkozik, hogy a fémállványok fém vagy üveg polcelemekkel való alkalmazása biztosan nem kelti azt a benyomást, hogy az állvány vagy polcelemek teakfából vannak.
- 86 A felperes az Elsőfokú Bíróság előtti tárgyaláson kifejtette – annak vitatása nélkül, hogy a „tek” kifejezés a francia és olasz szótárakban ténylegesen szerepel –, hogy kétli azonban, hogy ezt a szót ténylegesen ebben az értelemben használják.
- 87 Meg kell állapítani, hogy a „tek” szó a francia és olasz szótárakban a teakfának felel meg, és hogy e szótárakban a teakfa írásmódja szerepel. Egy barnás színű, kemény, nagyon tömör és ellenálló fafajról van szó, így a „tek” kifejezés egy fajtát és annak jellemzőit írja le.
- 88 E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy a „tek” kifejezést teakfa értelemben használják-e. Ugyanis a lajstromozás 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján történő OHIM általi elutasításának nem feltétele, hogy az e rendelkezésben említett védjegyet alkotó jeleket vagy megjelöléseket a lajstromozás iránti kérelem időpontjában valóban a bejelentésben felsorolt áruk vagy szolgáltatások, illetve jellemzőik leírására használják. Elegendő – mint ez a rendelkezés szövegéből is kitűnik –, ha ezek a jelek vagy megjelölések alkalmasak az ilyen használatra (a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 32. pontja, valamint a fent hivatkozott LIMO ügyben hozott ítélet 32. pontja).

- 89 Ami a TEK szóvédjegy és az érintett áruk között fennálló viszony jellegét illeti, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 13–15. pontjában megállapította, hogy amennyiben az állványok és polcelemek előállíthatók teakfából és nem kizárt, hogy fémből és műanyagból készült ilyen állványok és polcelemek a teakfát utánozzák, a „tek” kifejezés a teakfa megjelenésének, kinézetének és – a jelen esetben – más minőségi szempontjainak a megjelölésére szolgál.
- 90 Meg kell jegyezni, hogy a felperes nem vitatja, hogy az állványok és polcelemek és az állványra való akasztós kosarak készülhetnek teakfából, sem azt, hogy ugyanakkor az említett áruk utánozhatják a teakfát azáltal, hogy az állványokat mostanában a teakfától eltérő más anyagokból állítják elő, amelyeket olajoznak, pácolnak, lakkoznak vagy ragaszófoliával fednek be a teakfa-hatás elérése érdekében. Azzal érvel, hogy az érintett vásárlóközönség a „tek” kifejezés alatt nem érti ezen áruk jellemzőit, mivel azok az áruk, amelyek esetében a védjegyet lajstromozták, fémből vannak, és se teakfának, se teakfa-utánzatnak nem néznek ki.
- 91 Azonban meg kell állapítani, hogy a felperes védjegyének lajstromozását a 6. áruosztályba tartozó, valamennyi fémből készült állvány és polcelem és állványra való akasztós kosár, valamint a 20. áruosztályba tartozó fent említett, valamennyi nem fából készült áru esetében kérte. A fellebbezési tanács tehát helyesen állapította meg a megtámadott határozat 17. pontjában, hogy az árujegyzéket „egyáltalán nem üvegből vagy láthatóan fémből készült polcokra korlátozták.”
- 92 Így tekintettel azon áruk jegyzékére, amelyek esetében a TEK védjegyet lajstromozták, a felperes áruait a jövőben olyan anyagokból tudja kínálni, mint a műanyag

vagy fém, amelyek azonban teakfának tűnnek. Ugyanis a szóban forgó áruk, különösen a műanyagból készült áruk színe és kinézete a fautáncat-piacon jelenleg létező valamennyi technikája által azt a benyomást keltheti, hogy azok teakfából vannak, vagy legalábbis a teakfa bizonyos jellemzőivel rendelkeznek.

93 Így egyrészt a „tek” szó értelme, másrészt az állványok, polcelemek és állványra való akasztós kosarak – valamennyi említett áru fémből, nem fából – között fennálló kapcsolat elég szoros ahhoz, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt tilalom alá essen (lásd e tekintetben a fent hivatkozott ELLOS ügyben hozott ítélet 37. pontját).

94 E tekintetben meg kell állapítani, hogy kevésbé van jelentősége annak, hogy a felperes nem a teakfa utánczásának céljából kínálja a lajstromozás iránti kérelemmel érintett árukat. A fentiekben bemutatottaknak megfelelően ugyanis egy megjelölés leíró jellegét a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk vagy szolgáltatások egyes kategóriára tekintettel kell értékelni (lásd a fenti 81. pontot). Ezzel kapcsolatban az a tény, hogy valamely szómegjelölés a lajstromozás iránti kérelemben említett kategóriába tartozó áruk vagy szolgáltatások csak egy része tekintetében leíró jellegű, nem akadályozza e szómegjelölés lajstromozása elutasításának (az Elsőfokú Bíróság T-355/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM (TELE AID) ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1939. o.] 40. pontja).

95 Így a TEK szómegjelölés, valamint az állványok, polcelemek és az állványra való akasztós kosarak – valamennyi nevezett áru fémből, nem fából – közötti konkrét és közvetlen összefüggésre tekintettel a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján a TEK szómegjelölés nem minősülhet közösségi védjegynek.

- 96 Mivel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a szömegjelölés lajstromozását el kell utasítani, ha a lehetséges jelentéseinek legalább egyikében az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét jelöli meg (a fent hivatkozott OHIM kontra Wrigley ügyben hozott ítélet 32. pontja), meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát az értékelésben, amikor nem elemezte azt, hogy a TEK védjegy az angol és német nyelvi közegben érthető-e az áruk bizonyos technikai vagy technológiai szempontjainak leíró megjelöléseként is.
- 97 Következésképpen a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított első jogalapot el kell utasítani.
- 98 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és g) pontjának megsértésére alapított második és harmadik jogalappal kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy – mint az a 40/94 rendelet 7. cikk (1) bekezdéséből is következik – egy megjelölés már abban az esetben sem lajstromozható közösségi védjegyként, ha a felsorolt feltétlen kizáró okok közül csak az egyik áll fenn (a Bíróság C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7561. o.] 29. pontja).
- 99 Következésképpen a felperes 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és g) pontjának megsértésére alapított érvelését nem szükséges megvizsgálni.
- 100 A fentiekre tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 101 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, ezért az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell az OHIM felmerült költségeinek viselésére.
- 102 A beavatkozó, e tárgyra vonatkozó kérelmei hiányában, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felperest kötelezi a költségek viselésére, kivéve a beavatkozó költségeit.

3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.

Vilaras

Dehousse

Šváby

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. november 20-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Vilaras

elnök